

JAN NILSSON

HEMSKHETER

QVILLE, SVENNEBY OCH BOTTNA

NÅGRA UTVALDA BROTT BEGÅNGNA
MELLAN ÅREN
1850 OCH 1900
I QVILLE HÄRAD BOHUSLÄN

Källmaterial

20 BARNAMORD
BEGÅNGET: 30 MARS 1865
GÄRNINGSMAN: ANNA GRETA LARSDOTTER, RENHOGEN

Utdrag ur domboken från Qville Häradsrätt. Innehåller alla ingående handlingar i aktuella mål.

Själva protokollsanteckningarna i domboken har vit bakgrund.

Till protokollet bilagda handlingar har grå bakgrund.

Originalhandlingarna kan till vissa delar vara svåra att tyda. Dels kan det bero på bläckfläckar, bortrivet papper eller att inbindningen av domboken gjorts så att ena kanten av en handling blivit "osynlig". Renskrift av texterna har gjorts så långt det är möjligt. Där texten ej kunnat tolkats, har ett frågetecken angetts.

Varje protokoll eller handling inleds med ett id-nr, ex. (v278495.b12480.s2469). Detta nr är ett id som används av företaget ARKIV DIGITAL, när de katalogiserar och lägger ut materialet på internet. Du kan själv, med hjälp av detta id, söka fram aktuellt material på internet, men du måste då prenumerera på tjänsten. En sådan prenumeration kan lösas direkt på ARKIV DIGITALS hemsida.

Dessa rättegångar finns även beskrivna i boken "Hemskheter i Qville, Svenneby och Bottna.

Trevlig läsning

Jan Nilsson, författare

v278246.b3300

Protokoll, hållet vid Urtima Ting med Qville Härad uti tingshuset vid Rabbalshede den 6 Maj 1865

Närvarande

Undertecknad, vice Häradshöfding och tillförordnad Domhufvande.

Nämndemännen:

Lars Larsson i Käril, Peter Svensson i Knaxeröd, Peter Persson i Tyfta, Johannes Axelsson i Öhn, Alexander Christiansson i Stora Jored och Alexander Petersson i Bottna jemte f d Riksdagsfullmäktige B J Holmlin på Rabbalhede, hvilken sistnämnde förut aflagt föreskrifven ed.

No 1

Sedan Kronolänsmannen O Johansson i den den 30 sistlidne April aflåten och den 1 dennes Domhufvande tillhandakommen skrifvelse anhållit om ransakning med af bemälda Kronolänsmän tilltalade för mord och i afbidan på ransakning till Cellfängelset i Uddevalla införpassade hustrun Anna Greta Larsdotter från Bottna Sörgården, så har Domhufvanden utsatt detta måls företagande till innevarande dag och derom meddelat besked till Länsmanen för hans egen efterrättelse och för vederbörandes inkallande; hvarjemte Domhufvande från Cellfängelset hitrequirerat den tilltalade.

Vid upprop inställes den tilltalade af fängbevakningen i närvaro af Åkl, hvilken till en början inlemnar följande angående den tilltalade utfärdade Prestbevis:

"Prestbetyg för Häktade hustrun Anna Greta etc Litt A

Härjemte inlemnar Åkl det af honom vid hållen Polisundersökning fördamProtokoll, hvilket är af följnade lydelse:

"Protokoll, hållet vid Polisförhör etc Litt B

Från Provincialläkaren, Herr Doctor W A Ingelsson, hvilken de 1 dennes af Domhufvanden förordnats att anställa Medicolegal besigtning å lemmingarna efter det mördade fostret, hafva handlingarna derom ej ännu ankommit, men af Åkl upplyses det att sagda förrättning nästlidne gårdag försiggått.

Angående sina vigtigaste lefnadsomständigheter berättar den tilltalade: att hon är född inom Lane Härad i sockenstugan vid Skredsvik kyrka af föräldrarna Lars Engelbrektsstson Bäck och Brita Maja Johansdotter, hvilka båda lefva och numera äro boende på lägenhetn Renshogen under Bottna Sörgården inom detta härad, dit de inflyttat under den tilltalades späddom: att hon vistades i föräldrahemmet tills hon uppnått 11 års ålder, då hon blef anställd såsom wallhjon hos Hans Hansson i Waleby och hvilken befattning hon innehade i omlring 2 år; att hon derefter under ett år innehade pigtjenst hos Christian Jöns-son i Svenningsön, hvarifrån hon hösten 1855 begaf sig hem till föräldrarne, hos hvilka hon qvarstannade det påföljande året under sin beredelse till Herrans Nattvard; att hon, som 1856 års höst antog pigtjenst hos Brömsen i Melleröd, Bottna socken, och hvilken tjenst hon innehade i 3 år, derefter åter hemflyttade till föräldrarne, hos hvilka hon, med undantag af 1/2 år, då hon tjenade hos Bagaren Gillenstedt i Bräcke, uppehöll sig till hösten 1863, då hon tillträdde antagen årstjenst hos Sergeanten Cortin i Ellseröd, Sotenäs härad, hvarifrån hon, i anseende till påtänkt giftermål med sin sedermera blifne man Johan August Mattisson, sistliden års höst återkommit till föräldrarne; att hon, som derefter intill dess hon för ifrågavarande brott af Åkl häktades uppehållit sig hos föräldrarne, den 23 sistlidne April sammanvigdes med sin ofvanbemälda man; att hon väl kan läsa tryckt stil, men ej skrifa eller läsa skrifvet; samt att hon aldrig tillförne varit för något brott tilltalade eller straffad.

Beträffande åtalade brottet uppgifver den tilltalade: att sedan hon under sistlidet års sommar, under innehafd tjenst på St Elseröd, haft köttsligt umgänge med drängen Johan Pettersson på Ulseröd, hade hon i påföljande Oktober månad förmärkt att hon skulle blifva moder, dock utan att hon, som först vid Kyndelsmässotiden innevarande år tydligen kände att det barn, hvarmed hon var hafvande hade lif, för någon yppade detta sitt tillstånd, utan ? sökte att förhemliga detsamma emedan hon fruktade dels föräldrarnas vrede och dels att det tillämnade giftermålet med hennes nuvarande man icke skulle komma till stånd.

Förlossningen, hvilken hon trott skola inträffa vid pass 3 månader sednare än som skedde, försiggick natten emellan den 30 och 31 sistlidne Mars inne i hennes föräldrars stuga, under det såväl desse som hennes man lågo och sofva derinne. Efter att den 30 Mars från e.m. hafva känt sig betydligt illamående och genom att uppvärma ena sidan med en varm brödkaka blifvit nästan befriad från sina plågor, sysselsatte hon sig om aftonen med att skura stugugolfvet, hvarefter hon, sedan hon intagit qvällsmål, inemot 10 tiden lade sig tillsammans med sin sedermera blifne man. Omkring en timme derefter, då de öfrige i rummet sofvo och hon kände ovanliga plågor i magen, hvilka låtit förmpda att födslotiden var inne, uppsteg hon ur sängen samt inlade uti spisen och påtände något halm, hvarefter som förlossningen genast inträffade, Hon var då i stående ställning. Så fort barnet framkom tog hon det på händerna och förde det intill spisen, derunder hon, vid det matta eldskenet, genom några svaga ryckningar på barnets mun förnam att detsamma hade lif. Barnet, af den tilltalade genast i klädningskortlen utburet i köket, lades af henne helt varligt på ett gammalt kläde å köksgolfvet, utan att barnet då visade något tecken till lif. För att närmare undersöka om barnet lefde eller ej ingick den tilltalade i stugan efter en trädsticka och efter att vid återkomsten i köket hafva

påtändt stickan fann hon vid dess sken att barnet, som var "orimligt litet" och klent samt något blådt till färgen, redan var dött. Med anledning deraf påkom henne den tanke att hon genom att lägga det redan döda barnet å lönn skulle kunna fördölja sin nedkomst och undvika den skam, som hon fruktade, hvarföre hon, efter att inne i stugan hafva påtagit en schal, uti klädningskorteln utbar och utanför stuguväggen nedlade det död fostret, hvarefter hon betäckte detsamma med 2 eller 3 större fång af vid ladugårdsväggen befintlig halm för att för tillfället dölja fostret, hvaremot hennes afsigt var att sedermera nedgräfvat detsamma i Bottna kyrkogård eller eljest i jorden.

Omkring 2 timmar efter sjelfva barnbörden, då den tilltalade åter inkommit i det rum, der föräldrarna och mannen lågo, och der uppehållit sig en kort stund, kom efterbörden, som hon sittande öfver en i stugan stående bytta, deri aflemnade, hvarefter hon, sedan hon utflyttat byttan med efterbörden i köket, gick in, lade sig i sängen jemte mannen och insomnade för en kort stund. Under allt detta tror den tilltalade att föräldrarna och mannen sofvo, dock tycket hon sig en gång förnimma det mordren vända sig i sängen. Framemot kl 6 på morgonen, då hennes fader, efter att en mycket stund hafva varit ute, åte rinkommit och lagt sig, uppsteg hon, klädde sig och utgick genom köket, dervid hon medtog den bytta, hvarefter efterbörden förvarades och nedgräfvades detsamma i en vid manbyggnaden liggande sophög, hvarefter hon i köket återinsatte byttan. Efter att hafva verkställt detta tänkte hon att i jorden nedgräfvat sjelfva fostret, men då detta, i anseende dertill att jorden var tillfrusen, icke lät sig göras, framdrog hon från det nämnda gömstället fostret, som icke heller då visade något tecken till lif, samt medtog detsamma ned till ladugården, för att der bättre undångömma detsamma. Nedkommen till ladugården påträffade hon der en utanför fähuset stående spade, hvilken omständighet ingaf henne den tanken att hon genom fostrets stympning lättare skulle kunna dölja hvarje del för sig, än det hela.

Inkommen i fähuset krossade hon först barnets hufvud, armar och ben och derefter fast till mindre grad dess bål, hvarefter hon från bålet skiljde hufvud, armar och ben, hvilka delar hon, efter att hafva mycket smått sönderhackat dem, genom fähuskyggan utkastade på gödselstacken. Till fostrets stympning använde den tilltalade ej något annat instrument än omförmälda spade. Återkommen till det ställe i fähuset der fostrets bål qvarlåg, hade hon ämnat att äfven sönderstycka denna kroppsdel, men då hon seende ut genom dörren, förnam att hennes moder var på väg till ladugården, inlade hon skyndsamt bålet uti något halm samt utkastade jemväl dett apå gödselstacken i afsigt att derefter nedgräfvat alltsammans i gödselhögen. Utkommen utur fähuset samt stadd på väg till gödselstacken mötte hon på planen modren, hvilken, anhängande henne, affordrade henne redo för hvad hon företagit sig under natten och hvar hon ämnade sig; och hade hon då för modren uppgifvit att hon var på väg till gödselstacken för att "nedgräfvat något besynnerligt eller en växt, som hon under loppet af natten erhållit". Modren, som derefter begaf sig till gödselstacken, påträffade derstädes samt upptog barnets bål, hvilket hon genast ville visa för den tilltalades fader, men på den tilltalades enträgna begäran att ej yppa något förrän hennes man, hvilken omedelbart efter giftermålet med henne ämnade sig till Norge på arbetsförtjänst, begifvit sig dit, medtog den tilltalades moder bålet upp i köket och lade detsamma derstädes under en golfbilja eller der Åkl sedermera eller den 27 sistl April anträffade det; dock förmenar den tilltalade att hennes moder, i anseende till den fostret tillfogade misshandel, icke vid bålets upptagande från gödselstacken och nedläggande under köksgolfvet kunnat förmärka hvad detsamma verkligen var. - Tillfrågad medgifver den tilltalade ytterligare att hon, som förmanat sig vara besvärad af en sjukdom hvilken benämnas skabb, såsom botemedel derför under innevarande år 2ne gånger, första gången vid Kyndelsmässotiden och andra gången ett par dagar före än hon med sitt ifrågavarande foster förlöstes, intog något hvitt, som i orten kallas råttekrut (vanlig benämning på arsenik). Vid förstnämnda tillfället, då råttekrutet intogs i vatten, förtärde jemväl den tilltalades föräldrar deraf för att häfva uppgifna sjukdomen, hvarmed de voro besvärade, men vid sednare tillfället intog hon råttekrutet föräldrarna ovetande. Den tilltalade bedyrar att hon vid råttekrutets förtärande aldrig hade någon afsigt att dermed fördrifva eller skada det foster, hvarmed hon var hafvande. Att barnet lefde kände hon fortfarande af dess rörelser ända tills sednare i tillfället då hon intog råttekrute, men derefter icke någon enda gång. Vid båda tillfällena intog den tilltalade så mycket af råttekrutet att hon kom i kräkning, dock utan att sednare hafva deraf förmärkt något illamående.

Sedan Åkl upplyst det den tilltalade för honom uppgifvit att hon uppbränt fostrets hufvud, armar och ben och Åkl inänt att dess lemningar af fostret jemväl bordt finnas antingen af den tilltalades moder, då hon påträffade fostrets bål, eller af honom vid polisundersökningen, om den tilltalade verkligen utkastade dessa kroppsdelar på samma gödselhög der bålet anträffades, försäkrar den tilltalade fortfarande, att hon utkastat samtliga lemningarna på samma gödselhög, men att hon antager det mordren i anseende till de små delar, hvaruti dessa lemningar voro sönderhackade, ej förmärkt dem samt att desamma innan polisundersökningen hunnit att förruttna.

Den tilltalades föräldrar, Soldaten Lars Engelbrektsson Bäck och Brita Maja Johansdotter under Bottna Sörgården, man Johan August Mattiasson der sammanstädes och broder Soldat Johan Edvard Borg under Bottna Nordgården, af åkl inkallade, för att i målet upplysningsvis höras, äro tillstädes och höras utan ed, dervid de afgifav följande berättelser:

1o Lars Engelbrektsson Bäck: Efter att redan under sistlidet års höst och sedermera under början af detta år hafva förmärkt att den tilltalade tilltog i tjocklek och till följe deraf fattade misstanke derom att den tilltalade vore med barn, tillfrågade Bäck, för att härom erhålla visshet, åtskillige gånger den tilltalade huru dervid verkligheten sig förhölle och förmanade henne strängeligen att erkänna sina sanningar; men som den tilltalade bedyrade att sådant ej var förhållandet, satte Bäck tro till den tilltalades försäkran. I denna sin tro blef Bäck jemväl styrkt deraf att han sedan hon en gång efter Kyndelsmässan detta år, med anledning af sin misstanke om den tilltalades hafvandetillstånd, förfrågat sig derom hos sin hustru, hört den sedanre om-tala, att jemväl hon tillsport den tilltalade om orsaken till tjockleken och derpå erhållit till svar att den förorsakades till följe af förkylning och en s.k. groe eller inre växt i högra sidan. den 30 sistlidne Mars på e.m. såg Bäck den tilltalade, hvilken satt på en halfskäppa i köket och föregaf sig hafva håll i ena sidan, såsom botemedel deremot hålla en varm brödkaka för bröstet; och frampå qvällen var hon så frisk att hon, utan att klaga öfver något illamående, var sysselsatt med golfskurning och lade

sig, sedan hon spiset qvällsmål, i samma säng som hennes sedermera blifna man låg, hvilket skedde omkring klockan 10 på aftonen. Bäck, som vid samma tid lade sig och genast insomnade, utan att sedermera under natten vakna, mer än en gång fram på morgonen då han, passerande köket, som hastigast gick ut och kastade sitt vatten, men efter inkomsten åter insomnade, förmärkete hvarken under sjelfva natten eller vid genomgången af köket att den tilltalade var uppe eller eljest något ovanligt och säger sig sakna all kännedom huru det tillgick vid den tilltalades barnförlossning. Omkring 10 eller 12 dagar efter det den tilltalade säger sig hafva blifvit förlöst, då Bäck kom till visshet derom att den tilltalade var betydligt smalare än hon tillförne varit, förfrågade han sig hos sin hustru om icke hon också gjort samma upptäckte, hvartill den sednare genmälte att hon tagit vara på en groe eller besynnerlig köttväxt, som den tilltalade uppgifvit sig hafva blifvit befriad ifrån, med förklaring att Bäck skulle få se densamma så snart den tilltalades man efter giftermålet begifvit sig till Norge. Tillfrågad upplyser slutligen Bäck, att såväl han och hans hustru som den tilltalade ett tillfälle vid Kyndelsmessotiden innevarande år uti vatten intagit något hvitt, hvarpå han ej vet något namn, och som för att fördrifva klåda på kroppen erhållit af en kringresande lumpsamlare, hvilken uppgaf, att det kunde användas såväl till yttre som inre bruk, men i sednare fallet endast så mycket som ett senapskorn; förklarande Bäck att han ej förmärkt något illamående af det han vid sagde tillfälle för klådans fördrifvande förtärde. Vidare upplysning i målet säger Bäck sig ej hafva att meddela.

2o Brita Maja Johansdotter vitsordar följande ingifven attest:

"Den 30 Mars på eftermiddagen etc Litt C.

Och tillägger Brita Maja Johansdotter på frågor:

att jemväl hon under sistlidet års höst och innevarande års winter tyckt sig förmärka det den tilltalade vore med barn samt ofta tillfrågat henne derom, men aldrig erhållit något annat svar än än blott nekande, förrän den tilltalade ett tillfälle omkring Kyndelsmessan innevarande år, då modren strängeligen affordrade henne att omtala sanningen för henne uppgaf såsom sköl dertill att hennes mage var så stor, att hon hade förkylt sig och till följe deraf erhållit en böld eller groe inuti magen; att hon, på sätt mannen berättat för honom omtalat detta; att hon jemte den tilltalade och Bäck, på sätt den sednare meddelat, uti vatten intagit något hvitt, som bekommits af en lumpsamlare, men att hon antager att detta tillfälle inträffat någon gång emellan Juli och Kyndelsmessan; samt att något så beskaffadt, som det då intagna, sednare aldrig funnits uti hennes hem, såvidt hon har sig bekant.

Den tilltalade, tillspord med anledning af modrens berättelse derom att hon ifrågavarande natten i sömnen hört liksom 2 dåfva slag, säger sig ej kunna förklara detta härom det ej möjligen deraf, att hon som för barnsbörden från köket uti stugan inflyttats den bytta, hvaruti efterbörden sedermera uppsamlades, då utslog något som var stående deruti samt möjligen kom att då stöta den emot köksväggen.

Tillfrågad hvarifrån den tilltalade sednare gången erhöill det af henne förtärda rätttekrutet uppgifver hon att hon, som då var i behof af några nålar och för detta ändamål öppnade en på en hylla stående igenlåst sylåda, hvartill nyckeln hängde å en spik på väggen, uti nämnda sylåda påträffade någonting hvitt, som hon antog vara rätttekrut, och hvarf af hon afbet ett stycke och en stund derefter kom i kräkning, men vill den tilltalade, med anledning hennes föräldrar af försäkran att något rätttekrut ej funnits i huset, nu göra troligt att det hvita, hvarpå hon då smakade, ej varit något rätttekrut.

3o Johan August Matiasson, som den 9 sistliden Mars flyttade till sina nuvarande svärföräldrarshem, såväl då som närmaste tiden derefter tyckte sig finna att den tilltalade var ovanligt tjock omkring lifvet och jemväl tillfrågade henne om orsaken dertill; men då hon föregaf att magen uppsvullnat till följe af förkylning fattade han ej någon misstanke att hon vore i hafvande tillstånd. Matiasson, som den 30 sistlidna år på aftonen insomnade nästan omedelbart efter det den tilltalade lagt sig bredvid honom i sängen och vaknade först sedan hon och föräldrarna voro uppstigna, säger sig ej känna det minsta af hvad som under nattens lopp föreföll i stugan. Sedermera har Matiasson allt tyckt den tilltalade betydligt smalare, men ej brydt sig om tillfråga henne om orsaken.

4o Johan Edvard Borg, som redan i Oktober månad förlidet år flyttade från föräldrarna och ej heller var hemma hos dem den natt, då den tilltalade skall hafva framfödt sitt foster, har ingen upplysning att om hennes barnförlossning meddela. Deremot har Borg flere gånger förut, vid tillfälliga besök i föräldrahemmet, tyckt sig förmärka det den tilltalade var hafvande och äfven förebrådt henne detsamma, men denna beskylkan hade hon alltid på något skämtsamt sätt slagit bort.

Åkl, som säger sig sakna all anledning dertill, att någon oskyld person har någon upplysning om den tilltalades ifrågavarande brott att meddela, hemställer om ransakningens uppskjutande till en annan dag i afbidan på obduktionshandlingarna från provincialläkaren Herr Doktor W A Ingelsson.

Utslag

I afbidan på Obduktionshandlingarna varda ransakningen utsatt att härstädes ånyo förekomma Måndagen den 29 uti innevarande månad kl 3 e.m., då Åkl har att åter tillstädeskomma medhafvande den bevisning han under tiden kunnat sig bereda. Kommande den tilltalade att under tiden förvaras i Cellfängelset i Uddevilla, dit hon skall insändas.

v278246.b3360

No 1 Bil. A

Prestbetyg för häktade hustrun Anna Greta Larsdotter under Bottna Sörgård

Lefnadsomständigheter för ankomsten till fängelset.

Född 1841 Juli den 15 uti Skredsviks socken Lane Härad och Bohus Län

Soldat Lars Engelbrektsson Bäck och Brita Maja Johansdotter, hennes föräldrar, lefva uti bergliga villkor samt bo under Bottna Sörgård.

Haft bland allmogen vanlig uppfostran, tjesnt å flera ställen, begick Herrans Nattvard första gången 15 Sönd efter Trinitatis 1856 i Bottna kyrka och sedan 2 Sönd i Trettondedagen detta år dersammastäders.

Vigd den 23 April 1865 med drängen Johan August Matthisson i Löfsgård af Qville socken.

Mantalsskrifven för år 1865 uti Bottna församling.

Tillförne, såvidt känt är, hvarken häktad, för brott tilltalad, frikänd, bestraffad eller benådad.

Qville Prestgård den 5 Maj 1865

J H Holmqvist

Kyrkoherde

v278246.b3330

Litt B.

Protokoll hållet vid polisförhör med och visitation hos Hustrun Anna Greta Larsdotter Bäck under Bottna den 27, 28 och 29 April 1865.

Då anledning hvad rykte förmäldt att nämnde Qvinsperson skola framfödt barn och detsamma lagt å lön, begärde undertecknad läkarebesigtning å qvinnan och sedan Herr Dokor Ingelsson förklarar det hon verkligen födt, anställdes först polisförhör då hon förnekade såväl att hon födt, som att hon ens varit hafvande - emedlertid företogs visitation då under en bräda i köksgolfvet fanns nedgräft uti jordfyllnaden någonting blodigt och något liknande ett köttstycke. Sedan detsamma blifvit rengjort och närmare beskådat befanns det vara bålen af ett nyfödt barn hvars hufvud blifvit afhugget vid axlarna med något icke skarpt eggjern, enär de köttiga delarna vid såret voro trasiga, högra armen afhuggen ofvan axelleden, venstra armen likaledes, till en tum från axeln, båda lårbenen afhuggna invid bålen nedra delen af magen sönderhackad, så att inelfvorna låg ute, öfver venstra länder 2ne större gapande sår, och ett dylikt öfver högra, ett hugg i sidan närmare ryggen, hela fostret samman?.

Vid ytterligare anställda förhör härom berättade Anna Greta Bäck det hon blifvit hafvande förl år då hon var i tjenst på Sotenäs att hon förliden höst hemflyttat till sina föräldrar under Bottna hvarrets hon nu vistades, att hon under hafvande tiden förmärkt att barnet haft lif men derfter 2ne gången intagit Arsenikvatten i ändamål att blifva botad för för skabb och sedsn ej förmärkt något tecken till lif hos fostret.

Efter flerfaldiga olika uppgifter erkände hon slutligen att fostret som enl hennes förmenande skulle kommit 3 månader för tidigt, vid födseln såtillvida visat tecken till lif att det "dragit på munnen", att hon kort efter födseln burit fostret utom väggen, och om morgonen inna de öfrige i huset voro vakna, tagit detsamma till fähuset och derstädes med en jemväl medhafd spade afstyckadt hufvud, armar och ben, samt detsamma så förstört att det ej kunde återfinnas.

Modren skulle sedan nedgräft fostret under köksgolfvet.

O Johansson

Litt C.

Den 30 Mars på eftermiddagen sade min dotter sig vara illamående af håll i högra sidan och jag lämnade henne en varm kaka som hon skulle lägga i ofvannämnda sida. Då sade hon att det lisade så att hon började arbeta och skura inne i huset samt åt sin qvällsmat i vanlig ordning. Sedan bäddade hon åt sig och sin man, hvarefter vi allasammans lade oss att såfva i god ro. Då var Kl ungefär 10. Men fram på natten, klockslaget kan jag ej bestemma, då hörde jag i min sömn ett knarrande liksom från Kakelugnsdörren. Men jag kunde ej vakna ty jag var trött efter dagens arbete. Jag tyckete mig äfven se att hon var uppe och hadde i sin hand ett dunkelt eldsken, hvarefter hon tycktes gå ut i köket men kom strax derefter in och lade sig igen på samma ställe. Då insomnade jag lugnt, men huru länge kan jag ej bestemma. Då hörde jag liksom i en dröm tvenne dåva slag. Och så kom hon in och lades sig, hvarefter vi såf alla tills det var Tisdag. Då stod jag efter vanligheten först upp och gick åt köket då jag varseblef en bytta med tunt blod uti. Sedan gick jag upp på vinden för att lägga i ordning bröd som jag hade bakat dagen förut och då jag kom med af vinden hade hon gått åt Ladugården för att mjölka. Och så gick jag ut på gården. Då fick jag se tvenne kattor stå och slicka på några blodiga halmar. Hvarefter jag blef häpen och började att titta i halmen der jag varseblef en blodslefver hvaruti vidsatt en hvit sträng som en hvit mask och den nemnde lefvren tog jag halm om och bar in den samt lade densamma i den blodiga bytta hvarefter jag genast springer till ladugården och frågar henne hvad det är du lägger här på gården. Hvarefter hon svarar hvad har ni med det att göra samt säger ytterligare hvad har ni i hvar vrå att luckta. Då går jag från henne för att se mig omkring både inne och ute ty jag tyckte det såg misstenkt ut. Då jag slutligen letat allöfver så gick jag bakom ladugården och letade i gödselhögen. der fant jag i smutsen en halmtull och inuti var en köttklunk men jag i min enfald kunde ej likna det vid meniska ty det var nedsölat i smuts och då tillsäger jag henne allvarsamt att du skall bekänna för mig ty det måste varit annorlunda. Men hon nekade fräkt att det ej var annorlundare än en växt. Då säger jag att jag skall visa det för din fader. Då blef hon så ond på mig samt säger ar det något att visa för karlar. Samt säger ytterligare till mig Nu får ni något att springa med till kärringen igen. Då vill hon genast sprungit till ett vatten och kasta det i detsamma men då förbjöd jag henne det strängaste. Då säger hon att jag skall föringen del visa fram det förr än hennes man får rest bort ty då får han ingen glad dag. Då säger jag att vi skall förvara det på något ställe ty din far skall bestemt se det, då lade vi det under en lös bräda i köket på samma ställe der kronbekänningen fick reda på det.

Renehogen und Bottna den 5 Maj 1865

Britta Maja Johansdotter

Urtime ting den 29 Maj 1865**No 2**

HRn företager åter ransakningsmålet, som förevor på U T den 6 dennes och i § 1 af då förda protokoll finns antecknad, angående hustru Anna Greta Larsdotter, af kronolänsmanne O JOHANSSON häktad och tilltalad för barnamord.

Såsom åklagare anmäler sig t f Kronofogden A Wallgren, emedan länsman Johansson hindras af annan tjensteförrättning.

Den anklagade inställes af fängbevakningen. Tillika finnas den anklagades föräldrar, Soldaten Lars Engelbrektsson Bäck och hans hustru Brita Maja Johansdotter under Bottna.

Protokollet för sistlidet ting uppläses till justering.

Åklagaren tillkännagifver att han ännu inte bekommit handlingar från provincialläkaren angående obduktionen å det döda fostret.

På frågor meddelar den tilltalade;

att hon med Johan Pettersson, hvilken lofvat henne äktenskap haft köttsligt umgänge hela sommaren och hösten sistlidet år tillsdessa han 14 dagar före flyttningstiden begaf sig till Norge;

att hennes sista rening inträffade omkring 2 månader före flyttningstiden sistlidne höst, men att hon deraf icke genast fattade misstanke det hon af umgänget med Johan Pettersson kunde varfa hafvande, emedan hennes rening en gång förut eller sistlidet års vinter efter en förkylning varit borta vid pass 3 månader;

att reningens uteblifvande jemte den omständighet att magen växte visserligen hos henne ibland uppväckte den tanke att hon kunde vara hafvande, men att hon dock aldrig ville tro detta förrän hon erfar att hennes foster hade lif, hvilket hon första gången kände straxt efter kyndelsmessotiden innevarande år.

Vidare uppgifver den tilltalade i strid mot sin uppgift vid första ransakningen, att vid ett tillfälle omkring 14 dagar före förslossningen, då hon och hennes sedermera blifne man ensamma förehade arbete uti en lada hemma hos hennes föräldrar, hade hon på hans fråga om sanningen vore i det rykte han hört att hon vore hafvande yttrat att hon icke säkert visste huru det vore, men att det kunde hända och att de fingo "väl se", hvartill han svarade: "det gör ingenting och det är nog många som gjort så".

Den tilltalade förklarar ytterligare att Tisdagen den 28 sistlidne Mars, då hon för att framtaga några nålar öppnat den på hyllan stående sylådan och deruti varseblef ett hopviket papper, hvilket hon visste vara det hvaruti hennes fader haft råttekrut eller arsenik förvarat, öppnade hon samma papper och fann deruti ett hårt ämne, hvitt till färgen och stort som en half tumme. Hon bet deraf ett litet stycke, stort såsom "en half nagel", och sväljde detsamma. Det smakade såsom det råttekrut hennes fader gaf henne vid kyndelsmessotiden. Hon intog af nämnde ämne både för att bota en sveda, som hon kände under bröstet, och i tanke att hennes barn deraf kunde dö. Så snart hon intagit började hon kräkas och kräktes våldsamt en kort stund, så att hon antager det hon kräktes upp det intagna, möjligen emedan hon tagit en så stor dosis, hvarefter hon kände sig fullkomligt frisk och påföljande dag till och med besökte Gerlesborg, som ligger på 1/4 mils afstånd från hennes hem. Ingen var närvarande vid intagningen. Hon tror likväl icke att det intagna var råttekrut, utan krita, "emedan föräldrarna efter första intagningen försäkrade att råttekrut icke vidare fanns i huset", utan gissar hon att det intagna stycket varit krita, men att smaken och verkningarna härrörde deraf att råttekrut förut legat i papperet.

Den tilltalades föräldrar försäkrar att det ämne, hvaraf den tilltalade vid nämnda tillfälle bitit, icke varit råttekrut, men att i papperet legat sönderstött sådant som Bäck erhållit af lumphandlaren. De förmoda ock att det intagna varit krita, emedan sådant ämne plägat finnas i sylådan.

På fråga hvilken kroppsdel var besvärad af den skabb, hvaremot den tilltalade kyndelsmessotiden intagit råttekrut, uppgifver hon att hon haft detta utslag på inre sidan af båda låren; och försäkrar hennes moder sanningen häraf.

Bäck anför att han och den tilltalades man sedan förra ransakningen omskottat den af den omtalade gödselhögen, utan att de dervid finno något spår till lemningar af barnets hufvud, armar eller ben.

Den tilltalade yttar härvid, att hon förmodar det de saknade kroppsdelarna antingen helt och hållet förmultnat i gödseln eller bortsläpats af odjur t ex af stora råttor, hvaraf stor mängd skola finnas under hennes föräldrars ladugårdshus; och då Rätten härvid anmärker, det att en så fullkomlig förruttelse, som den af henne förmodade, icke kan hafva inträffat på den korta tiden, tillägger hon, såsom anser: "ja, men jag högg sönder med spaden dessa delar i små bitar, så små att Häradsrätten allrig kan tro det".

Åklagaren yrkar målets uppskjutande både för att inskaffa fullständiga obduktionshandlingar och för att höra den tilltalades uppgifna lägerman, äfven som för att framskaffa vittnen om den tilltalades utseende näst före och näst efter den uppgifna förslossningstiden samt huruvida den tilltalade och hennes föräldrar verkligen varit vid de uppgifna tillfällena af skabb besvärade.

Utslag

Med bifall till Åklagarens anhållan uppskjuter HRn målet till den 19 instundande Juni kl 11 f.m. då Åklagaren skall hafva inkallat den tilltalades uppgifna lägerman och vara beredd att förete åberopad vidare bevisning, hvarjemte åklagaren har att vara försedd med handlingarna rörande obduktionen af den tilltalades foster, och kommer den tilltalade under tiden förvaras uti Cellfängelset i Uddevalla, dit domhafvanden skall henne införpassa.

Afföres. Afträda.

Som ofvan

På Häradsrättens vägnar

L Norin

Sjette rättegångsdagen**1865 den 19 Juni****No 85**

Jemlikt HRtns beslut vid Urtima Ting den 29 sistlidne Maj företages åter ransakningsmålet, no 2 i då förda protokoll, angående hustru Anna Greta Larsdotter, af Kronolänsmannen O JOhansson häktad och tilltalad för barnamord, och vid upprop inställas den tilltalade i närvaro af Åklagaren hvarjemte den tilltalades moder Brita Maja Johansdotter under Bottna är vid Rätten tillstädes.

Den tilltalade, allvarligen förehållen att afgifva ett sanningsenligt erkännande af sitt brott, rättar sin förut afgifna berättelse rörande omständigheterna vid åtalade brottets föröfvande sålunda:

att det hvita ämne, som hon den 28 sistlidne Mars utan modrens vetskap intog, verkligen utgjorde arsenik eller s.k. råttekrut; att hon intog detsamma endast för att derigenom fördrifva det foster, hvarmed hon var hafvande;

att hon äfven efter det hon vid nämnda tillfälle intog råttekrutet och intill barnets födelse kände detsamma hafva lif;

att hon, sedan hon efter barnets födelse vid skenet från spisen ytterligare erhållit visshet derom att barnet, som var en flicka, hade lif, genast utburit detsamma i köket;

att hon, utkommen i köket i afsigt att taga barnet afdaga fattat detsamma med ena handen hårdt om strupen och den andra i benen, hvarefter hon, hållande barnet på sådant sätt, slagit detsamma 2ne gånger så hårdt emot köksväggen, att blodet skvätte omkring väggen, men blodet å väggen förmärkte hon ej förr än påföljande morgon, då hon genast aftvättade detsamma, på det ingen af husets folk skulle få se det;

att hon efter detta dödsföröfvande utburit det döda barnet och lagt detsamma på uppgifna stället vid stugväggen;

att hon, som vid sextiden påföljande morgon utgick för att vidare undanskaffa det mördade barnet, då från nämnde gömställe medtagit barnet till fähuset, der hon med en spade först från barnets bål afhuggit och i små bitar sönderhackat dess hufvud samt lagt lemningarna deraf straxt invid fähusgluggen, der föräldrarna ko var stående och trampade derpå;

att hon derefter barnets bål afhögg och styckade dess armar och ben samt, inlindade dem uti en större klut eller näsduk, stack dem i barmen under klädningen;

samt att hon, som derpå kastade barnets bål, som hon likaledes ämnat sönderstycka, men blifvit afbruten af modrens ankomst till ladugården, på gödselhögen, men deremot medtog de i kluten förvarade lemningarna af barnet till köket, der hon uti der varande eld till aska förbrände dessa kroppsdelar, utan att någon person dervid var tillstädes och utan att deraf blef den ringaste tillstymmelse till märke after ben.

Vidkändt.

Åkl som upplyser att Johan Pettersson från Elseröd, hvilken den tilltalade uppgifvit såsom barnafader, blifvit efterlyst, men ej kunnat med kallelse anträffas, emedan han f.n. vistas på okänd ort i Norge, anhåller om förhör med 7 närvarande vittnen, nemligen Petronella Larsdotter, Anna Amalia Niklasdotter, Johannes Christensson och Christian Andersson under Bottna, Johanna Solberg under Tosteröd, Johan Nilsson under Elseröd och Lovisa Hansdotter under Backa; och som jäfsanledning emot bemälda vittnen icke kan utrönas, få de på ed och varning särskilt höras, dervid de berätta:

1. Petronella Larsdotter: I orten har gått det rykte att den tilltalade skall hafva varit besvärad av en sjukdom, som kallas skabb, men att vittnet för egen del ej har någon annan kännedom derom än att vittnet, som en gång före sistlidne julen kom på besök till den tilltalades hem, då i rummet kände lukt af svafvel, hvilket skall vara ett ämne, som allmogen här på orten brukar tillsätta till den smörja, som mot nämnda sjukdom användes såsom botmedel. Vittnet, som på sednare tiden sällan sammanträffat med den tilltalade, lade ej märke till att den tilltalade tilltog i tjocklek, ehuru vittnet både före och efter sammanvaron med den tilltalade hörde i orten gängse rykte derom att hon skulle vara med barn.

2. Anna Amalia Niklasdotter; I Oktober månad sistlidet år, straxt efter det som tilltalade flyttade hem till föräldrarna från Elseröd, såg vittnet den tilltalade, men vittnet kunde icke då å henne märka något tecken dertill att hon var hafvande. Då vittnet sedermera, ett tillfälle straxt efter sista julhelgen, sammanträffade med den tilltalade tyckte vittnet sig af hennes betydligare tjocklek omkring magen förmärka att hon var med barn, i hvilket antagande vittnet jemväl styrktes af att båda förut och efteråt derom i orten gängse rykte; Sedermera har vittnet åtskilliga gånger under innevarande år sammanträffat med den tilltalade och dervid funnit att hon blifvit allt tjockare och tjockare omkring lifvet, ända tills vittnet ett tillfälle under veckan före sista Påskhelgen sammanträffade med den tilltalade, då hon var betydligt smalare omkring lifvet eller ungefärligen såsom hon för närvarande befinner sig. Vittnet har väl hört det rykte vara i orten gängse att den tilltalade skall hafva varit smittad af skabb, men vittnet har någonting derom sig bekant ef egen erfarenhet.

3. Johannes Christiansson: Då vittnet ett tillfälle under innevarande års vinter sammanträffade med den tilltalade fann vittnet henne vara ovanligt tjock omkring lifvet, dock utan att vittnet, som förut hört det i orten gängse rykte derom att hon var med barn, lade något vidare märke till sin upptäckt. Derefter såg vittnet ej den tilltalade förrän Långfredagen i år, då hon var ute och gette sina föräldrars får kreatur, men vid detta tillfälle var den tilltalade betydligt smalare omkring lifvet, än vittnet vid förstomvittnade tillfället fann henne då vara. Af egen erfarenhet har vittnet ingen kännedom derom att den tilltalade varit besvärad med skabb, ehuru ett sådant rykte varit i orten gängse.

4. Christian Andersson: Vittnet, som någon tid efter sista julhelgen fick höra ett rykte derom att den tilltalade var hafvande, besökte en gång i slutet af Februari eller början af Mars månda detta år den tilltalades föräldrars hem i något ärende. Vittnet såg då jemväl den tilltalade, men som hon hela tiden vittnet var inne i rummet satt stilla och sydde på något, kunde vittnet ej förmärka om hon var än vanligt tjock omkring lifvet. Derefter har vittnet under en gång, nemligen sistlidne Annandags Påsk, sett den tilltalade, men då fann vittnet henne vara ungefärligen likadan som hon nu är beskaffad. Huruvida den tilltalade varit besvärad af skabb eller icke känner ej vittnet med säkerhet, dock hörde vittnet den tilltalades broder John Edvard Borg en gång, då vittnet förehöll honom att hon medfört skabb till vittnets hem, säga att system Anna Greta eller den n.v. tilltalade hade fört med sig skabb till föräldrahemmet, då hon i höstas hemflyttade från Elseröd.

5. Johanna Solberg: Då vittnet ett tillfälle omkring 14 dagar eller 3 veckor före sista Julen sammanträffade med den tilltalade tyckte vittnet sig af hennes betydligare tjocklek omkring magen förmärka att hon var med barn, i hvilket antagande vittnet jemväl styrktes af ett både förut och efteråt derom i orten gängse rykte. Sedermera har vittnet åtskillga gånger under innevarande år sammanträffat med den tilltalade och dervid funnit att hon blifvit allt tjockare och tjockare omkring lifvet, ända tills vittnet ett tillfälle under veckan före sista Påskhelgen sammanträffade med den tilltalade då hon var betydligt smalare omkring lifvet eller ungefärligen sådan hon för närvarande befinner sig. Vittnet har väl hört det rykte var i orten gängse, att den tilltalade skall hafva varit smittad af skabb, men vittnet har ingenting derom sig bekant af egen erfarenhet.

6. Johan Nilsson: Vittnet, som är torpare under den hemmansdel i Elseröd, som innehafvare af den tilltalades förra husbonde Sergeanten Carlin, såg under sistlidet års sommar, både före och efter midsommar, nästan dagligen den tilltalade och hennes uppgifna lägersman A Johan Pettersson. Härunder såg vittnet den tilltalade och Johan Pettersson allt som oftast ligga tillsammans, dock utan att de, såvidt vittnet förmärkte, i dess närvaro hade kötsligt umgänge med hvarandra. Deremot uppgaf bemälda Johan Pettersson åtskillige gånger, äfven före midsommaren i fjol, för vittnet att han och den tilltalade brukat samlag med hvarandra. Då den tilltalade i Oktober månad förlidet år flyttade från Elseröd kunde vittnet ej förmärka att hon var hafvande och derefter har vittnet blott en enda gång, nemligen straxt efter sista Julen, som hastigast sett den tilltalade, men icke heller då kunde vittnet förstå att hon var med barn. I fjol somras såg vittnet att den tilltalades uppgifna lägersman Johan Pettersson hade skabb; och hörde vittnet jemväl den tilltalade beklaga sig deröfver att hon var besvärad af enahanda sjukdom. Slutligen upplyser vittnet att bemälda Johan Pettersson i början af Oktober månad förlidet år lemnat sin tjänst på Elseröd och begifvit sig till Norge, utan att vittnet eller någon annan, så vidt vittnet känner, haft den ringaste underrättelse ifrån honom.

7. Lovisa Hansdotter: Under Augusti månad förlidet år, då vittnet allt som oftast biträdde med arbete hos den tilltalades förra husbonde Sergerant Carlin, såg vittnet den tilltalade och drängen Johan Pettersson flera gånger ligga tillsammans; dock utan att vittnet förmärkte dem hafva kötsligt umgänge med hvarandra. Vittnet, som med visshet känner att bemälda Johan Pettersson under sistlidet års sommar hade skabb, har den öfvertygelsen att såväl den tilltalade som det öfriga tjenstefolket på Elseröd då jemväl voro besvärade af enahanda sjukdom.

Berättelserna, upplästa, vidhålles av vittnena, hvilka fordra ersättning för inställelsen, under uppgift att vara boende Johan Nilsson och Lovisa Hansdotter 2 1/2 mil samt öfrige vittnen 1 3/4 mil aflägsa från tingsstaden.

Från Provincialläkaren Herr Doktor W A Ingelsson inlemar Åklagaren det vid Medicolegala besigtningen å lemningarna efter det mördade fostret hållna protokoll, som, med bifogadt utlåtande, lyder sålunda:
"Protokoll hållet vid den Medicolagala etc Litt Bäck

Åklagaren öfverlemnar härefter målet till domstolens pröfning, under yrkande att den tilltalade måtte fällas till laga ansvar. Efter enskild öfverläggning afkunnar HRn för parterna, åter före kallade, offentlig en aflagda:

Utslag

Som genom tilltalade Anna Greta Larsdotters frivilliga erkännande samt hvad i målet för öfrigt förekommit ådagalagdt är: att hon i afsigt att fostret fördrifva den 28 sistlidna Mars intagit arsenik samt, efter det fostret likväl natten emellan den 30 och 31 i sagde månad med lif framkommit, detsamma omedelbart efter födseln genom yttre våld uppsåtligen afdagatagit; Alltså och då Provincialläkaren, Herr Doktor W A Ingelsson i afgifvet utlåtande intygat, det Anna Greta Larsdotters framfödda foster uppnått den grad af utveckling att det egt lifsförmåga att efter födelsen förblifva vid lif, pröfvar HRtn, i förmågo af 14 Kap 22 och 26 §§ samt 4 Kap 2 § strafflagen, rättvist döma bemälda Anna Greta Larsdotter att för sina förutnämnda förbrytelser undergå tillsammans sex års straffarbete; hvarjemte Anna Greta Larsdotter förpligtas ersätta, ej mindre kostnaderna för den å hennes barns döda kropp verkställda Medico legala besigtning och obduktion i enlighet med derå i vederbörlig ordning godkänd räkning, än äfven i målet hörde vittnen för deras inställelse vid Rätten med 3 rdr 51 öre rmt till hvarterdera af vittnena Petronella Larsdotter, Anna Amalia Niklasdotter, Johannes Christiansson och Christian Andersson under Bottna jemte Johanna Solberg under Tosteröd samt med 4 rdr 80 öre till hvar af vittnena Johan Nilsson under Elseröd och Lovisa Hansdotter under Backa; men derest Anna Greta Larsdotter här till saknar tillgång skall stadgade godtgörelsen såväl för obduktionskostnaden som till vittnena af allmänna medel utgå.

Efter meddelad besvärshänvisning förklara Åkl och den tilltalade sig med utslaget nöjda, hvadav Utdrag deraf kommer att för verkställighet till Konungens Befallningshafvare i Länet öfversändas.

DB No 85 Litt Bäck

Protokoll hållet vid den medicolegala obduktion, som på anmodan af t f Domhufvanden af undertecknad verkställd å ett i lön lagdt foster den 5te Maj 1865.

Wid obduktionen som förrättades å Rabbalshede voro närvarande Kronolänsman Johansson (vid protokollet) samt Kronorät-taren.

Temperaturen har under den sednaste månaden om dagarna varierat emellan +5 och +16 o Cels.Under de flesta nätterna har temeperaturen varit under fryspunkten.

Species facti

Sedan undertrecknad efter förut verkställd besigtning å 24 årige qvinnspersonen Anna Greta Bäck från Botna socken afgifvit det utlåtande att nämnda qvinna nyligen framfödt ett foster, så gjordes af Kronobetjäningen efterspaningar och fann under köksgolvet i jordfyllnaden i det hus der nämnda qvinna bodde, bålen till ett spädt foster.

Qvinnan erkänner nu, att hon natten emellan den 15 och 16 nästlidne April skall hafva framfödt ett flickebarn, som hon straxt efter födelsen sett "draga på munnen"; att hon då lagde det utanför boningshuset samt om morgonen med en spade afhuggit hufvud, armar och ben; att hon derefter uppbränt dessa delar och hennes moder nedgräft den återstående bålen.

Den 3e April gifte den tilltalade sig med en arbetskarl som lär varit okunnig både om hennes hafvandeskap och utöfvade brott.

Yttre besigtning

Föremålet som skall besigtigas ligger i en fjerding förseglad med Länsman Johanssons sigill. Wid brytning af sigillet befinns innehållet utgöra bålen af ett hårdt sammanplattadt illaluktande foster, inlindat i några linneklutar, vägande 2 skålpund, längden från 6te halskotan till anusöppningen $8 \frac{1}{2}$ verkum. /6 verkum = 1 kvarter = 14,845 05 cm/. Hufvudet är afhugget ända till de 2 nedre halskotorna, venstra armen armen afhuggen så att blott omkring $1 \frac{1}{2}$ tum af öfverarmen är kvar; der ? de mjuka partierna något framskjutande bitar af öfverarmsbenet är ungefär på midten snedt afbrutet; förruttnade slamsor af de mjuka delarna hänga rundt kring ändan af armstumpen. Högra armen och axeln afhuggen; 5te och 6te refbenen å samma sida krossade. Nafvelsträngen af en god tums längd, förtorkad, visar ej spår till afskiljningsprocess. Straxt nedan nafveln är bukbetäckningen sönderhackad, så att de till förruttnelse öfvergående inelfvorna ligga i dagen och utgöra i det närmaste blott en grötig illaluktande massa. Ej spår till könsdelar. Lårbenen afhuggna helt nära bålen; det venstra lårbenet utskjuter omkring 3 linier framom de mjuka delarna; mindre slamsor af förruttnade mjuka delar hänga här och der kring ändarna af båda lårstumparna. Å venstra klinkan /bakdel., skinka/ ett 3 tum långt och ungefär 3 linier bredt djuptgående sår som communicerar med bukhålan; starxt ofvanför detta ett af något mindre längd och mindre djupgående; å venstra klinkan ett dylikt som blott genomträngt huden.

Inre besigtning

I skafet (manubenet) af bröstbenet finns en större rund benkärna och i kroppen (corpus) 4 mindre dylika. Under huden ingen fettbildning.

Wid öppnandet af bröstkorgen befinnes mellangärdets högsta hvälfning svara emot 6te refbenet. Lungorna, som ej visa tecken till förruttnelse, äro voluminösa, på ytan en mängd utvidgade luftceller, kanterna afrundade. Lungorna betäckta. Hjertsäcken och mellangärdet, uppfyllande bröstets sidodelar, knistrar för knifven, äro inuti högröda och blodfulla, texturen mjuk och elastisk, flyter på vatten såock hela, i förening med hjertat och thymuskörteln, som hvar för sig och styckade i mindre bitar, hvilka bitar ej genom stark krusningsjunka.

Hjertsäcken tom, likaså det slappa hjertat.

För öfrigt intet att anmärka.

Sålunda befunnet, sanningsenligt diceradt uppläst och justerat.

W A Ingelsson

Att bröst caviteten blifvit öppnad och protokollet varder tillika diceradt intygar

O Johansson
Kr Länsman

A Eliasson
Rabbalshede

v278246.b4740

Utlåtande

1 Då vid obduktionen tydligt ådagalades att luft fanns i lungorna och tecken ej kunde förmärkas att denna luft genom för-
ruttelse i lungorna eller på annat sätt åstadkommits, så kan med fullt skäl antagas, att fodtret efter födelsen andats och således
vsrit framfödt med lif.

2 Besigtningen och obduktionen har ej fullkomligt kunnat ådagalägga att fostret varit fullgånget dock hafva sådana omstän-
digheter förekommit som berättigar till antagande att det uppnått den grad af utveckling att det egt förmåga att efter födelsen
förblifvit vid lif, hvilket jag ej allenast på min aflagda embetsed intygar utan ock med denna min edliga förpligtelse: så sant
mig Gud hjelpe till lif och själ, bekräftar
Hoghem den 10 Maj 1865

W A Ingelsson